

Fricz Tamás - Túlzott (az) ellenzék

2013 június 07. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

A sok más mellett van egy olyan sajátos hungarikumunk, aminek nem igazán örülhetünk. Ez nem más, mint a minimális nemzeti összetartást sem felvállaló baloldali politikai ellenzék.

Mindez látványosan megmutatkozott az utóbbi napokban, különösen annak kapcsán, hogy hazánk végre

megkapta az Európai Bizottságtól a „zöld lámpát”, aminek alapján június 21-én minden bizonnyal kikerülünk a túlzottdeficit-eljárás alól, amelybe az EU-ba való belépésünk óta rögtön belekerültünk, és azóta sem tudtunk kikerülni bel?le.

Szögezzük le: ez egyértelm? és nyilvánvaló sikere az Orbán-kormánynak, méghozzá nemcsak hazai, hanem európai viszonylatban is, hiszen az EU-tagországok azon kisebbségébe – ha tetszik „elit csoportjába” – kerülhetünk bele, amelyeket már nem nyom az eljárás terhe. Magyarország megítélése ett?l kezdve látványosan javulhat, s mindez megteremtheti a gazdasági növekedés lehet?ségét is a következ? id?szakban. S ez pedig a kormány teljesítményén keresztül az egész országnak jó, ez az ország sikere egyben, beleértve annak minden szegmensét, bal- és jobboldalát egyaránt.

Sokat jártam Németországban, Ausztriában, s megfigyelhettem: a mindenkori parlamenti ellenzék mindig elismerte a kormányzat valós teljesítményét és sikereit, nem „fikázta” azt, mert úgy érezte, hogy ez a teljesítmény egy ország, egy nemzet teljesítménye, amelynek ?k is a tagjai, s így e sikereknek örülniük kell, mert ha nem tennék, úgy t?nhetne, hogy ?k a nemzet ellenségei. Másképpen fogalmazva: úgy t?nhetne, hogy nem kívánnak a nemzet közösségéhez tartozni.

Ehhez képest mit volt képes reagálni Bajnai Gordon Együtt 2014-e a Párbeszéd Magyarországgal karöltve? Írd és mondd annyit, hogy a kormány kegyetlen és embertelen gazdaságpolitikájával kerültünk ki az eljárás alól.

Kegyetlen és embertelen gazdaságpolitika – mondja a „libás” Bajnai Gordon. Ez azért sajátos, mondhatnám, kissé pikáns. Ebb?l bizony az következik logikusan, hogy a Bajnai Gordon által tulajdonolt Wallis cégcsoport Hajdú-Bét-es ámokfutása, a Hajdú-Bét tönkretétele, ötszáz libatenyészt? egzisztenciális tönkremenetele – ami néhányak öngyilkosságához vezetett – lenne a „kegyes” és „emberséges” gazdaságpolitika.

S?t, bizonyára az a kegyes és emberséges gazdaságpolitika, amit Bajnai Gordon miniszterelnökként folytatott: a táppénz csökkentése, a gáz- és távf?tési támogatások sz?kítése, a lakásvásárlási támogatás eltörlése, a 13. havi nyugdíj és a közalkalmazotti bér megszüntetése stb. S bár furcsa, hogy az ilyen nyilatkozatok után nem szakad le az ég, még ennél is súlyosabb látni, hogy a Bajnai-féle pártszövetség az ország, a nemzet sikeréb?l látványosan kivonja magát, akárcsak a Demokratikus Koalíció.

Ehhez képest az MSZP, bár fogcsikorgatva, de azért jó hírként értékelte a túlzottdeficit-eljárás alól való kikerülésünk lehet?ségét, igaz, Szanyi kapitány hozzátette, mindez a szegények rovására történt. (Utóbbi mondás is elképeszt?, hiszen amíg az MSZP-kormányok mindig alázatosan követték az EU–IMF–Világbank dönt?en a lakosságot érint?, megszorításokat el?író követelményeit, addig az Orbán-kormány éppen arra törekedett, hogy a lakosság helyett a nagy cégek és a bankok vállaljanak többet a terhekb?l.)

De ezen túl a szocialisták esetében sem jobb a helyzet, hiszen ?k azok, akik az EU-ban, az Európai Parlamentben többször is kezdeményez?i voltak a saját országuk elleni eljárások megindításának és elítél? határozatok elfogadásának, élükön Göncz Kingával és Tabajdi Csabával.

Éppen a napokban írt arról egy hetilapban Navracsics Tibor, hogy az általunk sokszor lesajnált Romániában kormányzat és ellenzék között létezik a nemzeti minimum. Amikor ugyanis az Európa Tanács közgy?lése a Ponta-kormány alkotmányos jogsértéseit vizsgálta, az ottani román kormánypárti és ellenzéki képvisel?k együttesen adtak ki nyilatkozatot arról, hogy köszönik szépen, de hazájukban nincs semmi baj a demokráciával, s ha van, akkor azt majd ?k otthon egymás között megoldják.

Ehhez képest mit ír Orbán Viktor 50. születésnapja alkalmából Braun Róbert szocialista párttag (tudják, ? volt Simor András korábbi MNB-elnök egyik tanácsadója, ráadásul úgy, hogy közben belépett az MSZP-be, megsértve ezzel minden létez? etikai szabályt)? A következ?ket: „mi képviseljük a nemzetet” – és nem Orbán és a jobboldal, teszem hozzá –, „mi képviseljük a haladást”, „mi képviseljük a felemelkedést”, „mi képviseljük az együttm?ködést…”. S a konklúzió: „Orbánnak és az orbánizmusnak mennie kell, hogy mi maradhassunk itthon és Európában.” Na ja, és nemzetközivé lesz holnapra a világ!

Nos, ez így nem fog menni, gyerekek. A braunróbertizmus – ami az MSZP részét képezi, a Bajnai–PM csapatról pedig fentebb már szóltam – szétszabdalja a nemzetközösséget. Ha egy országban nincs meg a mindenkori minimális tisztelet akár a nekünk nem tetsz? miniszterelnökkel szemben is, akkor az a nemzetközösséget veszélyezteti.

Csak azt tudom mondani ennek a baloldali ellenzéknek, amit Virág elvtárs mondott: nehéz, nagyon nehéz. Veletek.

Fricz Tamás - mno.hu

Ajánló